

Η Κυριακή του Θωμά στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως

[Πατριαρχία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Η Κυριακή του Θωμά εορτάστηκε την Κυριακή 19 Απριλίου 2026 (6 Απριλίου με το παλαιό εορτολόγιο) στον Πανίερο Ναό της Αναστάσεως.

Το απόγευμα της παραμονής τελέστηκε Εσπερινός και το πρωί της Κυριακής του Θωμά Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντος του Πατριαρχικού Επιτρόπου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, συλλειτουργούντων του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου, Αγιοταφитών ιερομονάχων, του Γέροντος Καμαράση, Αρχιμανδρίτη π. Νεκταρίου. Παρέστη η Πρόξενος της Ελλάδας κ. Άννα Μάντικα, ενώ συμμετείχαν προσευχητικά πιστοί της Εκκλησίας

της Ιεροσολύμων και λιγοστοί προσκυνητές λόγω των φημών περί πολέμου.

Μετά τη Θεία Λειτουργία ακολούθησε μετάβαση στο Πατριαρχείο, όπου ο Σεβασμιώτατος Μητεοπολίτης Καπιτωλιάδος κ. Ησύχιος μίλησε για την ψηλάφηση του Αποστόλου Θωμά λέγοντας:

«Ἡ Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ ὀνομάζεται καὶ Κυριακὴ τοῦ Ἀντίπασχα (*pascha clausum* στὰ λατινικά), ἐπειδὴ εἶναι ἡ ἑορτὴ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

«Ἀπόδοσις» στὴν ἐκκλησιαστικὴ γλῶσσα σημαίνει τὴν ὀλοκλήρωση μιᾶς μεγάλης ἑορτῆς ποὺ ξεκίνησε πρὶν ἀπὸ ὀκτὼ ἡμέρες. Εἶναι συνήθεια ποὺ παρέλαβαν οἱ Χριστιανοὶ ἀπὸ τοὺς Ἰουδαίους. Τὰ παλαιότερα χρόνια ὀνομαζόταν Κυριακὴ ἐν λευκοῖς (*Dominica in albis* στὰ λατινικά), ἐπειδὴ οἱ νεοφώτιστοι ἔβγαζαν τὰ λευκὰ ἐνδύματα ποὺ φοροῦσαν τὸ Μεγάλο Σάββατο καὶ γίνονταν δεκτοὶ στὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν πρώτη Κυριακὴ μετὰ τὸ Πάσχα, ἡ Ἐκκλησία μνημονεύει τὴν ἐμφάνιση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος διατηροῦσε ἀμφιβολίες γιὰ τὴν Ἀνάσταση Του. Πείστηκε, ὅμως, ὅταν ἄγγιξε τὶς πληγὲς Του ἀπὸ τὰ καρφιά τῆς σταύρωσης καὶ ἀναφώνησε «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεὸς μου!». (Ἰωάννης, 25-29).

Ποιὸς ἦταν ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς.

Ἦταν ἀπὸ τοὺς ἐνθέρμους καὶ ἀφοσιωμένους μαθητὲς, πρόθυμος καὶ ὑπηρέτης πιστός. Ἀγάπησε πολὺ τὸν Κύριο, κί' ὅταν οἱ Ἰουδαῖοι ἤθελαν νὰ Τὸν θανατώσουν, ὁ Θωμᾶς ἔλεγε στοὺς ἄλλους μαθητὲς: «Ἄς πᾶμε κί' ἐμεῖς νὰ πεθάνουμε μαζὶ Του. Εἶναι καλύτερο νὰ σταυρωθοῦμε μὲ τὸν Δεσπότη, παρὰ νὰ ζοῦμε χωρὶς Αὐτὸν».

Στὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Ἰωάννη παρατηροῦμε στὴν ρήση τοῦ Κυρίου πὼς οἱ μαθηταὶ δὲν γνωρίζουν ποὺ πηγαίνει καὶ ποιὰ εἶναι ἡ ὁδὸς ποὺ ὀδηγεῖ σὲ αὐτὸν τὸν δρόμο, ὁ Θωμᾶς τότε θέτει εὐθέως τὸ ἐρώτημα: «Κύριε οὐκ εἶδαμεν ποὺ ὑπάγεις καὶ πὼς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;».

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀναστήθηκε ἀπὸ τὸν τάφο, παρουσιάστηκε στοὺς μαθητὲς Του, ποὺ ἦταν συγκεντρωμένοι στὸ ὑπερῶο, μὲ κλειστὲς τὶς πόρτες γιὰ τὸ φόβο τῶν Ἰουδαίων. Ὁ Θωμᾶς δὲν ἦταν τότε μαζὶ τους καὶ ὅταν οἱ ὑπόλοιποι μαθητὲς τοῦ διηγήθηκαν ὅτι εἶδαν τὸν Ἀναστάντα Κύριο, δὲν θέλησε νὰ τοὺς πιστέψει.

Ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε ξανά, ὀκτὼ μέρες ἀργότερα, ἐνώπιον τῶν μαθητῶν καὶ προέτρεψε τὸν Θωμᾶ νὰ ψηλαφήσει τὶς πληγές ἀπὸ τὰ καρφιά καὶ τὴν πλευρὰ πού εἶχε τρωθεῖ ἀπὸ τὴ λόγχη. Ἐκθαμβωμένος ὁ Θωμᾶς, προσκύνησε καὶ ἀνεβόησε: «Ὁ Κύριος μου καὶ ὁ Θεὸς μου» Εἶπε, λοιπόν, ὁ Κύριος: «ὅτι ἐώρακάς μέ, πεπίστευκας, μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες», (Ἰωάν. 20,26).

Δηλαδή, λέγει ὁ Κύριος στὸν Θωμᾶ, πίστεψες ἐπειδὴ μὲ εἶδες. Μακάριώτεροι καὶ περισσότερο καλότυχοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού ἂν καὶ δὲν μέ εἶδαν, πίστεψαν.

Ὁ Θωμᾶς βρισκόταν μαζί μὲ τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς. Κατὰ τὴν ἱστορία, τὴν ὁποία βεβαιώνει ἡ παράδοση, κατὰ τὴν Κοίμηση τῆς Παναγίας, μὲ θεία οἰκονομία, ὁ Θωμᾶς καὶ πάλι δὲν παρευρισκόταν στὴ σύναξη τῶν ἄλλων Ἀποστόλων. Ἐφτασε ὅμως καὶ αὐτὸς μετὰ τρεῖς μέρες καὶ παρεκάλεσε τοὺς ἄλλους Ἀποστόλους νὰ τὸν συνοδεύσουν ὡς τὸν τάφο, γιὰ νὰ προσκυνήσει τὸ ἅγιο σῶμα τῆς Θεοτόκου. Ἔτσι κι' ἔγινε, ἀλλὰ ὅταν ἀνοιξαν τὸν τάφο, μεγάλη κατάπληξη καὶ θαυμασμὸς τοὺς κυρίευσε ὅλους. Τὸ σῶμα ἔλλειπε καὶ στὸ μνήμα κείτονταν μόνο τὸ σεντόνι πού εἶχαν τυλίξει τὸ σῶμα τῆς Παναγίας. Ἡ Παναγία ἀναστήθηκε καὶ σωματικὰ, ἀναλήφθηκε ἀπὸ τὴν γῆ στοὺς οὐρανοὺς, χαρίζοντας θαυμαστὴ δύναμη στοὺς Ἀποστόλους γιὰ τὸ δύσκολο καὶ τεράστιο ἔργο πού εἶχαν ἤδη ξεκινήσει.

Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Κύριος ὁ Θεός, διὰ πρεσβειῶν τοῦ Ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ χαρίζει τῷ Μακαριωτάτῳ κ.κ. Θεοφίλῳ ὑγιείαν, μακροήμερευσιν ἐπίσης καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἁγιοταφικὴν Ἀδελφότητα ,εὐχόμενοι ὅπως φέρη τὴν πολυπόθητον εἰρήνην εἰς ὅλον τὸν κόσμον καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς Ἁγίους Τόπους, Ἀμήν».

